

درد دل کارگران اراک؛ از هپکو تا شهرک صنعتی خیرآباد غرور ما شکسته است

حسین کارگر شهرک صنعتی خیرآباد اراک با ماهی یک میلیون و 300 هزار تومان حقوق می گوید: «8 سال است اینجا کار می‌کنم و 13 سال هم جای دیگری بودم. دوتا بچه دارم و با بدبختی زندگی می‌کنیم. یک سره دردسر و گرفتاری است و کاری هم از دست ما برنمی‌آید. در خانه 40 متری با دو بچه زندگی می‌کنم و فقط زور می‌زنیم زنده بمانیم. «خدا را شکر هنوز پولمان می‌رسد که پوستر گوشت و مرغ را بخریم و به بچه‌ها نشان بدهیم!».»

مهدی مسئول انجمن صنفی و کارگر قسمت تعمیرات در مورد مشکلات 6 ساله 34 هزار کارگر قرارداد موقت پالایشگاه نفت می گوید: «ما اداره کاری پول می‌گیریم؛ 2 میلیون با 120 ساعت اضافه کار، ولی نفر رسمی با همان پست توی اتاق می‌نشیند و بالای 7 میلیون می‌گیرد.»

محمد حامدی عضو شورای کارگری شرکت احیا صنعت با اشاره به واگذاری شرکت به بخش خصوصی و خطر اخراج می گوید: کارگران نگرانند و می‌گویند این جابه‌جایی منجر به بیکار شدن بیش از صد نفر با سابقه کار بالا و در آستانه بازنشستگی خواهد شد. 50 تا نیرو با 17 سال سابقه داریم که دو سه سال دیگر بازنشسته می‌شوند. حالا اگر بخواهند یکدفعه اخراج شوند چه لطمه‌ای به آنها و خانواده‌شان می‌خورد؟»

امیر کارگر هپکو با 17 سال سابقه کار با اشاره به روزهایی که کارگران به خیابان‌ها ریختند و راهپیمایی‌های خیابانی و بستن خط راه‌آهن و تحصن در میدان باغ ملی و... وعده‌هایی که دادند، می گوید: «بعد از اینکه یکی یکی وعده‌ها نقد نشد، زندگی کارگران زیادی آسیب دید و بعضی خانواده‌ها از هم پاشید و به طلاق انجامید. اما مهم‌ترین مسأله غرور کارگرانی بود که شکسته می‌شد. یک روز یکی از پرسنل را دیدیم که مثل اسفند روی آتش است. می‌گفت سوپری محل حرف بدی به خانمش زده و او که حساب دفتری زیادی پیش آن فروشنده داشت نمی‌دانست چکار کند. خون خونش را می‌خورد، غرورش خرد شده بود.»

او از خودکشی همسر یکی از پرسنل می‌گوید و از شرایطی که آنقدر گفتنش دردناک است که شاید قابل درک نباشد: «اما تا کجا می‌شود

ادامه داد، خدا می‌داند. می‌خواهی وام بگیری، بفهمند کارگر هیکویی وام نمی‌دهند و ضامن هم نمی‌توانی بشوی. توی فامیل بی‌اعتبار می‌شوی، دیگر کسی در خانه ات را نمی‌زند چون می‌داند یخچالت خالی است. خودت هم بهتر می‌بینی که با فامیل قطع ارتباط کنی. یک بار یکی از دوستان در یک ماه سه تا عروسی دعوت شد که هیچ‌کدام را نرفت. وقتی حقوق نمی‌گیری چطور می‌خواهی برای زن و بچه لباس بخری؟ اصلاً لباس هم بخری عروسی بدون کادو دادن که نمی‌شود؛ کسی که 500 تومان توی جیبش ندارد، کسی نمی‌تواند درکش کند که چه کشیده. مردم عادی نمی‌توانند درک کنند. ما آسیب روانی دیده‌ایم!»

اما مسأله او و بسیاری از کارگران اراکی تنها پول و سرمایه نیست آنها نگران روزهایی هستند که شرکت‌ها یکی پس از دیگری تعطیل شوند و دیگر کاری نباشد. امیر در ادامه این گزارش که اردوی کار به نقل از گزارش محمد معصومیان در ایران آنلاین خلاصه کرده می‌گوید: «شهر ما شهری صنعتی است. آونگان تعطیل شد، کابل‌سازی تعطیل شد، موکت‌سازی تعطیل شد... خب بچه‌های این شهر کجا بروند سر کار؟ خیلی از مردم شرایط ما را درک نمی‌کنند. ما ایستادیم پای صنعت شهر تا آینده بدتر از امروز نباشد.

پنج سندیکای فرانسوی در نامه‌ای به خواستار آزادی فوری محمد حبیبی شده‌اند

نامه سندیکاها به آیت‌الله سید علی خامنه‌ای

[متن نامه به زبان فرانسه](#)

آیت‌الله سید علی خامنه‌ای

رهبر جمهوری اسلامی ایران

دفتر رهبری

خیابان کشور دوست

تهران، ایران

پاریس ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۸

آقای رهبر

سازمان‌های سندیکائی فرانسوی س.ا.ف.د.ت، س.ژ.ت، اف.اس.او، سولیدر، او.ان.اس.آ، توجه شما را نسبت به وضعیت محمد حبیبی، معلم و سندیکالیست ایرانی جلب می‌کند.

در تاریخ ۴ اوت ۲۰۱۸ محمد حبیبی به ده سال و نیم حبس محکوم شد. مضافاً آن که دادگاه او را به ۷۴ ضربه شلاق و ۲ سال ممنوعیت هر نوع فعالیت سیاسی و اجتماعی محکوم کرد.

محمد حبیبی، عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران، یکی از بسیار مبارزان سندیکایی مستقلی است که به خاطر پیگیر بودن شان در فعالیت‌های قانونی توسط رژیم تحت پیگرد و آزار قرار گرفته‌اند. او در ماه مه در حالی که در یک تظاهرات آرام شرکت داشت، دستگیر می‌شود و از آن تاریخ در زندان در شرایط بسیار دشواری بسر می‌برد. به گفته اعضای خانواده اش پس از ملاقت با او در زندان، در زندان با او به شدت بد رفتاری کرده‌اند. مقامات زندان کماکان از ارائه خدمات درمانی و معالجات اضطراری، که او به شدت بدان‌ها نیاز دارد، دریغ می‌ورزند. بدون معالجات لازم، خطر وخیم‌تر شدن سریع وضعیت سلامتی او بسیار است. یادآور می‌شویم که شما در مقام رهبر جمهوری اسلامی ایران مسئول سلامتی و جان محمد حبیبی هستید.

اخبار رسیده حاکی از دشوارتر شدن دنیای کار در ایران است. جمهوری اسلامی ایران نشان داده که تعهدات خود در قبال توافق‌نامه‌های بین‌المللی سازمان جهانی کار، که حق کارگران ایران را در ایجاد تشکلات

مستقل به رسمیت می شناسد، مراعات نمی کند.

حبس محمد حبیبی تخطی از حقوق بشر و آزادی های اساسی سندیکایی است. از این رو ما خواستار آزادی فوری او هستیم. همچنین به دلیل نقض همین حقوق، ما آزادی فوری و بی قید و شرط همه فعالان زن و مرد زندانی، از جمله اسماعیل عبدی و محمود بهشتی، معلمان دربند را خواستاریم، کسانی که هدفی جز فعالیت های سندیکائی و دفاع از حقوق قانونی مزدبگیران ندارند.

با تقدیم احترامات

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار

کنفدراسیون عمومی کار

فدراسیون متحده سندیکایی

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر)

اتحاد ملی سندیکاهای مستقل

رونوشت به:

آقای حسن روحانی، رئیس جمهور

آقای صادق لایجانی، رئیس قوه قضائیه

سفیر ایران در پاریس

گزارشی از سفر ۵ هفته ای نمایندگان جنبش کارگری و معلمان ایران به اروپا

این گزارش به درخواست کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، از سوی کمیته نیشکر هفت تپه و از «شرکت واحد» نیز به دعوت کلکتیو به فرانسه سفر کرده بودند. این سفر اما از کیفیت، کمیت و تأثیرات گسترده ای برخوردار بود. در حالی که صد و هفتمین جلسه سالیانه سازمان جهانی کار پشت درهای بسته، با هیأت های سه جانبه بورژوایی برگزار می شد، رضا شهابی، داود رضوی و لقمان ویسی پس از دیدارها در فرانسه، توانستند به عنوان همراه سندیکاهای س.ژ.ت و س.اف.د.ت، اعضای فرانسوی حاضر در اجلاس، با چند تن از مسئولین سازمان جهانی

به دعوت کلکتیو سندیکائی متشکل از سندیکاهای فرانسوی س.ژ.ت. (CGT)، س.اف.د.ت (CFDT)، اف.اس.او (FSU)، اونسا (UNSA) و سولیدر (Solidaires)، سه فعال سندیکائی ایرانی **رضا شهابی و داود رضوی** از اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، و **لقمان ویسی** از انجمن صنفی معلمان مریوان، از ۲۶ مه تا ۴ ژوئیه ۲۰۱۸ به فرانسه سفرکردند. ده سال است که این کلکتیو در حمایت از مبارزات جنبش کارگری، برای آزادی کارگران زندانی و ارتقای سندیکالیسم مستقل در ایران به فعالیت مشغول است.

اولین بار نبود که کلکتیو سندیکایی فرانسوی نمایندگان کارگران ایرانی را به فرانسه دعوت می کرد. در سال های پیش تر نمایندگان از «کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری»، از «مجتمع نیشکر هفت تپه» و از «شرکت واحد» نیز به دعوت کلکتیو به فرانسه سفر کرده بودند. این سفر اما از کیفیت، کمیت و تأثیرات گسترده ای برخوردار بود. در حالی که صد و هفتمین جلسه سالیانه سازمان جهانی کار پشت درهای بسته، با هیأت های سه جانبه بورژوایی برگزار می شد، رضا شهابی، داود رضوی و لقمان ویسی پس از دیدارها در فرانسه، توانستند به عنوان همراه سندیکاهای س.ژ.ت و س.اف.د.ت، اعضای فرانسوی حاضر در اجلاس، با چند تن از مسئولین سازمان جهانی

ژنو - سازمان جهانی کار

سفر این سه فعال سندیکائی هم زمان بود با صدو هفتمین اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار در ژنو. در حالی که اجلاس در پشت درهای بسته و با هیأت های سه جانبه بورژوازی برگزار می شد، آن ها توانستند که از طریق سندیکاهای فرانسوی س. ژ. ت و س. اف. د. ت، در روزهای ۲۸ و ۲۹ ماه مه با نمایندگان نهادهای سندیکائی از جمله سندیکای بین المللی CSI و سندیکای بین المللی حمل و نقل ITF دیدار کنند. از دستاوردهای این دیدارها این بود که این فعالان ایرانی به عنوان نمایندگان واقعی سندیکالیزم مستقل در ایران به رسمیت شناخته شدند.

در طی دو روز در ژنو نمایندگان سندیکا با برنار تیو عضو هیأت مدیره سازمان جهانی کار، و با بیاته اندرس و کاسترو که به عنوان نمایندگان این سازمان در ماه اردیبهشت گذشته به ایران سفر کرده بودند، دیدار و گفتگو کردند. اهمیت ملاقات با افراد مذکور در این بود که در طی اقامت دو فرد اخیر در ایران، وزارت کار مانع از ملاقات آن ها با نمایندگان سندیکای کارگران شرکت واحد و دیگر تشکلات کارگری مستقل شده بود. گفتگوها متمرکز بودند بر: شکایت های سال های گذشته سندیکای واحد از دولت ایران در رابطه با ممانعت دولت ایران از برگزاری مجمع عمومی سندیکا، آزار و اذیت کارگران شرکت واحد، اخراج اعضای سندیکا، اتهامات سیاسی واهی و سراسر نادرست، محکومیت های قضایی سنگین و زندان برای فعالین سندیکا، و حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری بدون دخالت دولت و کارفرما مندرج در مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار.

آنان همچنین با سارا فینک و مک اوراتا از کنفدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل و ممدو و مبل از کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های عمومی دیدارهایی داشتند و از آنان خواستند تا پرونده شکایت های سندیکای کارگران شرکت واحد از دولت ایران در سازمان جهانی کار را جدی تر پیگیری کنند. در پی این نشست و افشای قلابی و حکومتی بودن هیأت نمایندگی ایران در اجلاس سازمان و بر ملا شدن ماهیت واقعی «تشکلات کارگری زرد و دولتی» نظیر خانه کارگر و شوراهای اسلامی و نظایر آن، سندیکای واحد به عنوان یک سندیکای واقعی مستقل که کارگران شرکت واحد را نمایندگی می کند، به رسمیت شناخته شد و به عضویت کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های حمل و نقل درآمد.

حضور این سه نفر در ژنو فرصتی را برای آنان فراهم آورد تا با نمایندگان نهادهای سندیکائی کشورهای، آلمان، سوئد، ایتالیا، تونس، مصر، فلسطین، لبنان، ترکیه، سنگال، انگلستان، نروژ و اسپانیا ملاقات کنند و از این طریق مسائل و مشکلات جنبش کارگری در ایران را مطرح ساخته و ماهیت به شدت ضد کارگری رژیم اسلامی حاکم در ایران را فاش سازند.

هم زمان با دعوت کلکتیو فرانسوی تظاهراتی در برابر مقر سازمان جهانی کار در ژنو در روز ۲۹ مه در اعتراض به حضور عوامل حکومتی در اجلاس برگزار شد. آلن بارون از سندیکای سولیدر به نمایندگی از سوی کلکتیو فرانسوی، طی سخنانی به معرفی کلکتیو پرداخت و شمه ای از تاریخچه پیدایش و فعالیت های ده ساله آن را ارائه داد. او با این موضوع اشاره کرد که کلکتیو هیچگاه جنبش کارگری، معلمان، زنان و ... در ایران را تنها نگذاشت و امسال هم برای دومین بار از اعضای سندیکای شرکت واحد و فعالین صنفی معلمان دعوت کرد تا صدای کارگران و معلمان ایران باشند.

فرانکفورت : دیدار با مسئولین کنفدراسیون اتحادیه های کارگری آلمان د.گ.ب. (DGB)

در روزهای ۲۹ و ۳۰ مه، سندیکالیست های ایرانی مهمان سندیکای د.گ.ب. آلمان در شهر فرانکفورت بودند. در این سفر آنان با مسئولین منطقه ای سندیکای IG Metall ملاقات داشتند و به توضیح وضعیت کارگران و دیگر اقشار زحمتکش در ایران پرداختند. متقابلاً سندیکالیست های آلمانی هم بر پشتیبانی خود از مبارزات کارگران در ایران تاکید ورزیدند.

گزارشی از ملاقات سه فعال سندیکائی با مسئولین سندیکای IG Metall در شهر ویسبادن آلمان در نشریه سندیکا:

<http://www.igmetall-wiesbaden-limburg.de/aktuelles/meldung/zweischen-arbeitskampf-und-gefaengnis>

همچنین به ابتکار کنفدراسیون سندیکایی د.گ.ب. یک جلسه عمومی در شهر فرانکفورت برگزار شد که با استقبال ایرانیان و آلمانی ها مواجه شدو حدود ۲۰۰ نفر در آن شرکت کردند.

ویدئو جلسه فرانکفورت را در آدرس زیر می توانید مشاهده کنید:

www.iran-echo.com/videos/frankfurt.mp4

نشریه سوسیالیستی Express مصاحبه ای با داوود رضوی انجام داد که در زیر می توان ملاحظه کرد:

http://express-afp.info/wp-content/uploads/2018/07/2018-6_Eine-n-anderen-Weg-gehen_2.pdf

پاریس : مصاحبه با رادیو بین المللی فرانسه

در ۱ ژوئن رادیو بین المللی فرانسه مصاحبه ای با رضا شهابی انجام می دهد که در زیر می توان ملاحظه کرد:

http://www.iran-echo.com/videos/RFI_shahabi_paris_01062018.mp3

پاریس : مصاحبه با نشریه بین المللی سندیکای همبستگی - سولیدر

الن بارون، مسئول بخش بین الملل سندیکای سولیدر و عضو کلکتیو سندیکایی فرانسوی، در روز ۴ ژوئن با سه مهمان کلکتیو به گفتگو می نشیند. محور گفتگوها حول وضعیت عمومی کارگران، کارگران شرکت واحد و معلمان، مبارزات اقتصادی آن ها، و تشکل های مستقل و دولتی بود.

متن فرانسوی این مصاحبه را در آدرس زیر می توانید ملاحظه کنید:

<https://solidaires.org/Echanges-avec-trois-syndicalistes-iraniens>

http://www.iran-echo.com/echo_pdf/echanges-fr.pdf

رن : کنگره کنفدراسیون س.اف.د.ت CFDT

در روزهای ۶ و ۷ ژوئن فعالان جنبش کارگری به چهل و نهمین کنگره کنفدراسیون دموکراتیک کار فرانسه (س.اف.د.ت.) در شهر رن دعوت شدند. رضا شهابی در این کنگره سخنرانی کرد و از حمایت این سندیکا

از مبارزات کارگران ایران و تلاش آن برای آزادی خود تشکر کرده و آن را نمونه ای از همبستگی بین المللی کارگران دانست. این سخنرانی با استقبال پرشور نزدیک به دو هزار نماینده فرانسوی و خارجی حاضر در کنگره روبرو شد. در حاشیه این کنگره نمایندگان سندیکا با شاران بارو دبیر کل آی. تی. یو. سی. (کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری) و نیز پیتر سیودنک، مشاور بخش بین المللی کنفدراسیون سندیکایی "د.گ.ب" آلمان دیدار و تبادل نظر کردند. نامبردگان ضمن قدردانی از مبارزات سندیکای کارگران شرکت واحد بر لزوم حمایت فعالتر از آن تاکید داشتند.

متن سخنرانی رضا شهابی در چهل و نهمین کنگره کنفدراسیون دموکراتیک کار فرانسه در شهر رن فرانسه:

http://www.iran-echo.com/echo_pdf/shahabi_cfddt.pdf

پاریس : دیدار با مسئولین اتحاد سندیکایی همبستگی - سولیدر Solidaires

سه فعال سندیکائی ایرانی در طی اقامت شان در پاریس چندین دیدار با مسئولین بخش های حمل و نقل، آموزشی، بین المللی و اعضای سندیکای سولیدر داشتند. اولین دیدار آنان در ۸ ژوئن با مسئولان سندیکای سولیدر از جمله استفان انجارلان دبیر سراسری سندیکا و همچنین با مسئولین بخش معلمان و پخش بین الملل بود. استفان انجارلان از حمایت همه جانبه سندیکای سولیدر از جنبش کارگری ایران در ده سال گذشته گفت و بر همکاری بیشتر بین جنبش کارگری ایران و سندیکای سولیدر تاکید ورزید.

پاریس : شرکت در مجمع عمومی کارگران اعتصابی راه آهن فرانسه

از اواسط ماه مه کارکنان شرکت ملی راه آهن فرانسه در اعتراض به سیاست های دولت امانوئل ماکرون در اعتصاب بسر می بردند. در روز ۹ ژوئن به دعوت سندیکای سولیدر، که یکی از ارکان اصلی این اعتصاب طولانی است،

فعالین سندیکائی ایرانی در مجمع عمومی کارگران اعتصابی راه آهن در ایستگاه Paris Nord شرکت می کنند.

دستور جلسه این مجمع عمومی که تماماً توسط سولیدر برگزار شده بود،

رای گیری در مورد ادامه اعتصاب بود. در پایان مجمع، رضا شهابی برای کارکنان اعتصابی سخنان کوتاهی در مورد اهمیت همبستگی بین المللی کارگران و تاثیر آن بر جنبش کارگری در ایران و موقعیت کارگران دربند ایراد کرد که مورد استقبال شرکت کنندگان در مجمع قرار گرفت. بعد از پایان مجمع مهمانان همراه با اعتصابیون شرکت کننده همگی به محل مجمع عمومی کارگران اعتصابی در ایستگاه Gare de Lyon که علاوه بر سولیدر، سندیکای س. ژ. ت. هم شرکت داشت، رفتند. پس از رای گیری برای ادامه اعتصاب، که به اتفاق آرا تصویب شد، همگی در تظاهراتی که در محوطه ایستگاه برگزار شد، شرکت کردند. تظاهرات پرشوری بود و مهمانان ایرانی به شدت تحت تاثیر فضای مبارزاتی و رادیکال این تظاهرات قرار گرفتند.

پاریس : شب همبستگی با کارگران ایران

در ۱۱ ژوئن، به دعوت کلکتیو سندیکائی فرانسه، یک شب همبستگی با کارگران ایران در پاریس برگزار شد.

[illegible]

آلن بارون مسئول بخش بین‌المللی سندیکای سولیدر جلسه را با سخنان فوق شروع کرد.

موضوع نشست همبستگی با کارگران ایران در پاریس «وضعیت تشکلهای مستقل کارگری و شرایط کار در ایران» بود. این نشست با سخنان نمایندگان سه سندیکاهای فرانسوی در کلکتیو، «فیلیپ رئو» مسئول بخش بین‌المللی سندیکای س.ا.ف.د.ت.، «آلن بارون» مسئول بخش بین‌المللی سندیکای سولیدر، و «فیروز نجات» از مسئولان بخش بین‌المللی سندیکای س.ژ.ت.، آغاز شد. آنگاه رضا شهابی، داود رضوی و لقمان ویسی سخن گفتند. سخنرانان در ادامه به پرسشهای حاضران درباره چرایی عدم گسترش تشکلهای مستقل کارگری در ایران، سرکوب و محاصره اقتصادی و این که چگونه رژیم اجازه داد آن ها از کشور خارج شوند، پاسخ دادند.

پس شنیدن سخنان شهابی، رضوی و ویسی روشن شد که فعالیت های کلکتیو در حمایت از کارگران ایران، که آلن بارون با فروتنی آن را «کمی موثر» خوانده بود، برای فعالان و تشکلهای مستقل کارگری در ایران پراهمیت بوده و نقش مهمی در پشتگرمی دادن به فعالان کارگری در تداوم مبارزات شان داشته، و حتی زمانی که در سلولهای انفرادی زندانها به بند کشیده شده‌اند، می دانند که تنها نیستند.

دقیقا این حمایت‌های کلکتیو بوده که به نمایندگان تشکلهای مستقل کارگری ایران امکان داده است که در مقابل گزارش های مخدوش و غیرواقعی نمایندگان وزارت کار حکومت ایران و تشکلهای کارگری دستساز و مطیع دولت ایران، سازمان بین‌المللی کار، تشکلهای کارگری بین‌المللی و تشکلات کارگری در سراسر جهان را در جریان وضعیت واقعی کارگران، سرکوب فعالان و تشکلهای مستقل کارگری قرار دهند و صدای کارگران ایران باشند.

در پایان نشست، رضا شهابی و داوود رضوی لوحی را که آرم سندیکای شرکت واحد بر آن نقش بسته بود به نشانه قدردانی از زحمات کلکتیو به نمایندگان سندیکاهای فرانسه اهدا کردند.

ویدئو جلسه پاریس را در آدرس زیر می توانید مشاهده کنید:

www.iran-echo.com/videos/paris_2018.mp4

اسلو : دیدار با مسئولین سازمان سراسری کارگری L0

نمایندگان سندیکای کارگران شرکت واحد و نماینده معلمان کردستان - مریوان، به دعوت سندیکای ال.او. نروژ به آن کشور سفر کردند و درشهر اسلو در روزهای ۱۳-۱۴ ژوئن دیدارهایی با سندیکای ال.او. و سندیکای معلمان داشتند.

استکهلم : دیدار با مسئولین سازمان سراسری کارگری L0

بنا به دعوت سندیکاهای سوئدی «سازمان سراسری کارگری - ال.او. » ، اتحادیه فلزکاران و کمونال سوئد، رضا شهابی، داود رضوی و لقمان ویسی به آن کشور سفر کردند. در روزهای ۱۵ و ۱۶ ژوئن در شهرهای استکهلم و گوتنبرگ دیدارها و نشست هایی با سندیکاها برگزار شد، همچنین با نشریات این سازمان ها نشست و گفتگو داشتند و شرایط اقتصادی سیاسی کارگران ایران را تشریح نمودند. مهمانان در روز ۱۵

ژوئن در محل خانه کارگری ABF در شهر استکهلم حضور یافتند و در جلسه ای که توسط سندیکاهای میزبان فراخوانده شده بود به پرسش های ایرانیان علاقمند به جنبش کارگری پاسخ گفتند. در مجموع هر سه نماینده جنبش کارگری و فرهنگی ایران، در سخنانشان به برابری زنان و جنبش زنان، دانشجویان و اهمیت به کودکان کار و حل مشکلات جامعه از طریق راه حل های سوسیالیستی پرداختند.

ویدئو جلسه پرسش و پاسخ در شهر استکهلم را در آدرس زیر می توانید مشاهده کنید:

www.iran-echo.com/videos/stokholm.mp4

هامبورگ: دیدار با مسئولین اتحادیه متحده کارگران خدمات (وردی ver.d

بنا به دعوت سندیکای آلمانی « وردی » رضا شهابی، داود رضوی و لقمان ویسی به شهر هامبورگ سفر کردند و با مسئولین سندیکا دیدار داشتند. در ۱۸ ژوئن یک جلسه عمومی برای مهمانان ترتیب داده شد. در این جلسه که حدود ۸۰ نفر شرکت کرده بودند، ابتدا نماینده سندیکای وردی ضمن خوش آمد گویی، به اهمیت ارتباط با نمایندگان واقعی اتحادیه ها در ایران تاکید کرده و از شرکت هیأت کارگری ایرانی در این جلسه، تشکر نمود.

اولین سخنران رضا شهابی، گزارشی از دستگیری ها، اعتصاب غذا، فشارها ومشکلاتی که این شرایط برای او وخانواده اش بوجود آمده بود، ارائه داد و بر اهمیت حمایت بین المللی از کارگران ایران، تاکید نمود.

سپس داود رضوی، از شرایط تشکیل سندیکای واحد و تحمیل آن به حاکمیت صحبت کرد. رضوی، به تغییر شرایط و ایجاد امید در میان کارگران، برای ایجاد تشکل های مستقل خود، اشاره کرد و به همکاری تنگاتنگ سندیکای واحد در تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه اهواز اشاره کرد و آن را دستاوردی بزرگ ارزیابی کرد. او سپس شرایط اسفبار فعلی کارگران، چه قبل از برجام و چه بعد از خروج آمریکا از آن را تشریح کرد. او یکی از دلائل عدم ایجاد تشکل های مستقل کارگری را ناامنی شغلی، قراردادهای کاری موقت و “سفید امضاء ” ، اخذ سفته از کارگران، عدم پرداخت دستمزد کارگران، جو پلیسی در محیط کار و نقش سرکوبگرانه انجمن ها و شوراهای اسلامی دانست. او از این که بعد از سال ها، سازمان جهانی کار سرانجام با

نمایندگان واقعی کارگران ملاقات کرده و افشای ماهیت نمایندگان قلابی و دولتی را، دستاوردی بزرگ دانست که نتیجه حمایت و دخالت فعال "کلکتیو سندیکایی فرانسوی" و سایر اتحادیه های بزرگ اروپایی می باشد. او از همه اتحادیه ها و فعالین کارگری خواست که دامنه حمایت هایشان را گسترش دهند.

لقمان ویسی هم به شرایط فلاکت بار معلمان، بخصوص "معلمین آزاد" که هیچگونه تضمین شغلی ندارند و هیچ تشکل صنفی نمی توانند شکل دهند، اشاره کرد و مسئله آموزش پرورش طبقاتی و ایجاد مدارس خصوصی از يك طرف و هزاران مدرسه دولتی که از هیچگونه امکاناتی برخوردار نیستند را از فجایع اوضاع آموزشی ایران دانست.

در خاتمه مهمانان به پرسش های حاضرین در جلسه پاسخ دادند.

ویدئو نشست هامبورگ را در آدرس زیر می توانید مشاهده کنید:

<http://www.iran-echo.com/videos/hamburg.mp4>

پاریس : دیدار با مسئولین سندیکای س. ژ. ت. (Confédération Générale du Travail – CGT)

روز ۲۸ ژوئن به دعوت کنفدراسیون عمومی کار فرانسه (س. ژ. ت.)، شهابی، رضوی و ویسی با فیلیپ مارتینز دبیر سراسری این سندیکا در دفتر او دیدار کردند. در این ملاقات، ژان پی یر ژرّوه مشاور امور ارتباطات و فیروز نجات از بخش بین المللی این سندیکا نیز حضور داشتند. در این دیدار که بیش از دو ساعت و نیم طول کشید، ابتدا آقای مارتینز با ابراز خوشوقتی از این آشنائی، در مورد همبستگی سندیکای خود با کارگران جهان و به ویژه جنبش سندیکائی ایران سخن راند و بر همبستگی روزافزون بین س. ژ. ت. و تشکلات سندیکائی ایران و به ویژه "سندیکای واحد" تاکید کرد و توضیحات مختصری نیز درباره تاریخ سندیکا در فرانسه و ساختار س. ژ. ت. ارائه داد.

رضا شهابی با سپاسگزاری از رابطه فیما بین از همبستگی و پشتیبانی چند ساله س. ژ. ت. از مبارزات کارگران ایران در راه کسب حقوق اولیه خود تشکر کرد و اظهار امیدواری کرد که این همبستگی ها همچنان ادامه یابند. داود رضوی نیز پس از سپاسگزاری، مختصری درباره تاریخ سندیکای واحد گزارش داد و ضمن تاکید بر اهمیت همبستگی بین المللی بین کارگران، از پشتیبانی کلکتیو سندیکائی فرانسه و به ویژه س. ژ. ت. از فعالان کارگری ایران و نیز حمایت از

مطالبات آن‌ها از جمله ایجاد سندیکاها و تشکلات مستقل از دولت تشکر کرد. لقمان ویسی نیز مختصری در مورد نظام آموزشی ایران و نیز فعالیت‌های صنفی معلمان ایران سخن گفت و از همبستگی کلکتیو سندیکائی فرانسه و س. ژ. ت. با معلمان دربند و نیز با جنبش صنفی معلمان ایران سپاسگزاری کرد.

در ادامه نشست، سه فعال سندیکائی ایرانی به پرسش‌های فیلیپ مارتینز در مورد قانون کار ایران، وضعیت مزدبگیران و تشکلات مستقل کارگری، سرکوب آن‌ها از سوی حکومت ایران و مطالبات کارگران ایران اعم از زن و مرد، پاسخ دادند. این دیدار در محیطی سرشار از دوستی و همبستگی پایان یافت.

پاریس: دیدار با اعضای سندیکای فرهنگیان فدراسیون متحده سندیکایی - اف.اس.او. FSU

سه فعال سندیکائی ایرانی در روزهای ۲۸ و ۲۹ ژوئن با مسئولان سندیکای فرهنگیان اف.اس.او. در مقر سندیکا دیدار کردند. نخست میشل اولیویه از بخش بین الملل سندیکا و عضو کلکتیو سندیکائی فرانسه گزارش مختصری درباره فعالیت‌های گروه‌های او را ارائه داد و پس از معرفی مسئولان بخش‌های مختلف سندیکای معلمان - از جمله بین المللی، آموزش متوسطه، حقوق آزادی‌ها - هر یک درباره فعالیت‌های خود که از چارچوب منافع فرهنگیان نیز فراتر می‌رفت، سخن گفتند. محور این سخنان، مسأله احترام به حقوق و آزادی‌های فردی و ربط آن‌ها با فعالیت سندیکائی و همبستگی سندیکای معلمان با جنبش کارگری ایران و مطالبات صنفی آن‌ها بود. این دیدار که بیش از سه ساعت به درازا کشید با پاسخگویی مهمانان به پرسش‌های حاضرین پایان یافت.

در روز ۲۹ ژوئن، به دعوت اودیل کوردلیه، مسئول بخش بین المللی و معاون بخش آموزش متوسطه سندیکا، لقمان ویسی با کلر گویل، مسئول بخش دبیرستان‌های سندیکا دیدار داشت. گویل گزارشی از ساختار بخش دبیرستان‌های سندیکا داد. در این دیدار که تمام روز ادامه داشت، در ابتدا فعالین سندیکائی فرهنگیان فرانسوی و سپس ویسی هر یک در مورد نظام آموزشی دو کشور، وضعیت و مسئولیت فعالیت سندیکائی تبادل نظر کرده و بر همبستگی سندیکای معلمان فرانسه با معلمان ایران تأکید کردند.

بعدازظهر آن روز، لقمان ویسی در محل بخش دبستان‌ها و تحصیلات حرفه

ای این سندیکا در پاریس حضور یافت و طی دیدار دوساعته با مسئولین سندیکا از جمله میشل اولیویه، دومینیک مارله از سندیکای بین المللی معلمان و فرانست پوپینو مسئول این بخش از سندیکا، گزارش مبسوطی در مورد مدارس و سیستم آموزشی ایران، امکانات محدود آن، و در مورد فعالیت های صنفی ارائه داد.

این دیدار با خواست و تأکید مسئولان سندیکای معلمان فرانسه و نیز سندیکای بین المللی معلمان بر ادامه تماس بین فرهنگیان ایران و اروپا، بر همبستگی متقابل و لزوم تداوم فعالیت های کلکتیو سندیکائی و نقش سندیکای معلمان در آن، پایان گرفت.

پاریس : دیدار با اعضای بخش کارکنان شرکت مترو و اتوبوسرانی پاریس عضو سندیکای همبستگی - سولیدر

یکی دیگر از تماس های سه فعال سندیکائی ایرانی با سندیکای سولیدر، دیدارشان در روز ۲ ژوئیه با کارکنان شرکت مترو و اتوبوسرانی پاریس عضو این سندیکا بود. این سندیکا و به ویژه بخش مترو و اتوبوسرانی پاریس و راه آهن آن در حمایت از مبارزات جنبش کارگری در ایران پیشینه ای طولانی دارد. پس از گزارشات دو طرف، بر افزایش تماس ها در آتیه و امکان ایجاد دوره های آموزشی (وورک-شاپ) بحث و تبادل نظر شد. از نظر فعالین سندیکای شرکت واحد این ملاقات بسیار مفید ارزیابی شد.

توضیحات

▪ لازم به یادآوری است که سفر سه نماینده سندیکائی به برلین، به دعوت کنفدراسیون سندیکایی د. گ. ب.، به دلیل کمبود وقت و همچنین سفر آن ها به لندن به دعوت اتحادیه کارگری تی. یو. سی. انگلستان، به خاطر عدم صدور به موقع ویزا ورود به آن کشور، متأسفانه لغو شدند.

▪ شهابی در این اولین سخنرانی اش در این سفر که در فرانکفورت برگزار شد، نیروها و سازمان های سیاسی مدعی و واقعی پشتیبان طبقه کارگر را به عمل مشترک و به اتحاد عمل و سازمانیابی پیرامون منشور و پلاتفرمی مشترک فراخواند،

در این مقاله، به بررسی نقش و اهمیت مشاوران حقوقی در فرآیند حل و فصل اختلافات پرداخته می‌شود. در ادامه، به بررسی روش‌های مختلف حل و فصل اختلافات و همچنین به بررسی نقش و اهمیت مشاوران حقوقی در فرآیند حل و فصل اختلافات پرداخته می‌شود.

از کتاب «نقش و اهمیت مشاوران حقوقی در فرآیند حل و فصل اختلافات» ص ۸ ، نوشته رضا شهابی - ۱۳۹۲

تشکیل‌های کارگری

«تشکیل‌های کارگری» به گروهی از کارکنان اشاره دارد که با هدف بهبود شرایط کاری و حقوقی خود تشکیل می‌دهند. این گروه‌ها می‌توانند به کارکنان کمک کنند تا با مدیران شرکت مذاکره کنند و به بهبود شرایط کاری و حقوقی خود کمک کنند.

جنبش چپ در داخل و خارج

«جنبش چپ در داخل و خارج» به گروهی از کارکنان اشاره دارد که با هدف بهبود شرایط کاری و حقوقی خود تشکیل می‌دهند. این گروه‌ها می‌توانند به کارکنان کمک کنند تا با مدیران شرکت مذاکره کنند و به بهبود شرایط کاری و حقوقی خود کمک کنند.

در این مقاله، به بررسی نقش و اهمیت مشاوران حقوقی در فرآیند حل و فصل اختلافات پرداخته می‌شود.

اهمیت همبستگی بین‌المللی:

«اهمیت همبستگی بین‌المللی» به اهمیت همکاری بین کارکنان از کشورهای مختلف اشاره دارد. این همکاری می‌تواند به بهبود شرایط کاری و حقوقی کارکنان در سراسر جهان کمک کند. در ادامه، به بررسی روش‌های مختلف حل و فصل اختلافات و همچنین به بررسی نقش و اهمیت مشاوران حقوقی در فرآیند حل و فصل اختلافات پرداخته می‌شود.

در این گزارش، به بررسی نقش و جایگاه سازمان‌های بین‌المللی در توسعه اقتصادی ایران پرداخته می‌شود.

امپریالیزم و قدرت‌های خارجی

« در طول تاریخ، قدرت‌های بزرگ جهان، به منظور گسترش نفوذ و تسلط بر سایر کشورها، اقدام به امپریالیزم کرده‌اند. این امر منجر به ایجاد سیستم‌های اقتصادی و سیاسی وابسته شده است. در ایران، این روند از زمان فتح‌المسلمین آغاز شد و در دوره قاجار و پهلوی به اوج خود رسید. امروزه، با ظهور قدرت‌های نو، این روند ادامه دارد. »

« در این بخش، به بررسی نقش و جایگاه سازمان‌های بین‌المللی در توسعه اقتصادی ایران پرداخته می‌شود. »

در این بخش، به بررسی نقش و جایگاه سازمان‌های بین‌المللی در توسعه اقتصادی ایران پرداخته می‌شود.

سازمان جهانی کار و نهادهای وابسته

« سازمان جهانی کار (ILO) یکی از مهم‌ترین سازمان‌های بین‌المللی است که به منظور بهبود شرایط کار و رفاه اجتماعی در سراسر جهان تأسیس شده است. این سازمان دارای ۱۸۷ عضو است و به منظور هماهنگی سیاست‌های کار و رفاه اجتماعی در سطح بین‌المللی فعالیت می‌کند. در ایران، این سازمان از سال ۱۳۰۳ به عضویت درآمده است. در طول تاریخ، این سازمان به منظور بهبود شرایط کار و رفاه اجتماعی در ایران تلاش کرده است. امروزه، با ظهور قدرت‌های نو، این روند ادامه دارد. »

در این بخش، به بررسی نقش و جایگاه سازمان‌های بین‌المللی در توسعه اقتصادی ایران پرداخته می‌شود.

گزارشی از «همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه»

Adresse: S.S.T.I., 266, Ave Daumesnil, 75012 Paris

Email:

sstiran@yahoo.fr

www.iran-echo.com

گزارشات مبارزات و اعتراضات کارگران و زحمتکشان ایران در سال 1396

تقدیم به محمد جراحی کارگر مبارزی که پس از سال
ها زندان و اثرات ناشی از آن، در سال 1396 جان
باخت.

مسایل و مشکلات کارگران در یک نگاه

کاهش قدرت خرید کارگران مانند سال های گذشته ادامه یافت. عدم پرداخت به موقع دستمزدها و حقوقها فراگیرتر شد و خانواده های کارگری بیشتری در تنگنای معیشتی قرار گرفتند. کارگران بویژه بسیاری از زنان، معلمان، پرستاران و جوانان با حقوق های پایین تر از حداقل رسمی دستمزد، با حقوق 300 و 500 هزار تومان روزگار گذراندند.

امنیت شغلی کارگران شکننده تر شد؛ از یک سو قراردادهای شفاهی (بخوان کارکردن بدون قرارداد) و قراردادهای سفید امضا و موقت گسترش یافت و زمان قراردادهای کوتاهتر شد، و از سوی دیگر با تعطیل و یا نیمه تعطیل شدن واحدها و بنگاههای تولیدی و خدماتی، بسیاری از کارگران بیکار شدند و نگرانی عمومی کارگران شاغل از آینده شغلی خود بیشتر شد.

وضعیت ایمنی و بهداشتی محل های کار، بدتر شد و حوادث ناشی از کار و بیماری های مربوط به محیط کار قربانی بیشتری از میان کارگران گرفت.

تعداد بیکاران افزایش یافت؛ بویژه چندین میلیون نفر از جوانان و فارغ التحصیل ها همچنان با بیکاری دست به گریبان بودند و امید شان به یافتن کار بیش از پیش رنگ باخت. دولت بجای پاسخ گویی به مشکل، با ارائه طرح هایی همچون "کارورزی"، "مهارت آموزی" و طرح هایی از این نوع، راه حل را بیگاری کشیدن از آنها توسط کار فرمایان با انگیزه سود اندوزی بیشتر دانست.

در همان حال سرکوب کارگران، زحمتکشان و جوانان با شدت و دامنه بیشتر ادامه یافت. در سال 1396 علاوه بر تهدید، زندانی کردن و اذیت و آزار فعالین کارگری سرشناس و اعضای نهادهای و تشکلهای مستقل کارگری و معلمان، رژیم جمهوری اسلامی بیش از پیش سازماندهندگان اعتراضات کارگری، معلمان، کشاورزان، جوانان جویای کار و دیگر فعالین عرصه اجتماعی را مورد هدف قرار داد.

مبارزه و اعتراضات کارگری

در طول سال، طبق اطلاعات موجود در مجموع 1340 اعتراض کارگری یعنی بطور متوسط هر روز سه و نیم اعتراض توسط کارگران، صورت گرفت. تعداد اعتراضات در مقایسه با سال 95 که 1264 مورد بود افزایش 6 درصدی را نشان می دهد. کارگران 689 واحد تولیدی و خدماتی در این اعتراضات شرکت کردند که در مقایسه با 653 واحد در سال 95، نشانگر افزایش 5/5 درصدی از نظر تعداد واحدها است.

اعتراضات همانند سال 95 در طول سال روند صعودی داشت؛ به این معنی که در فصل بهار، تعداد اعتراضات 253 مورد، در تابستان 347 مورد، در پاییز 365 مورد و در زمستان 375 مورد بود. بیشترین اعتراضات در ماه اسفند روی داد که به 149 مورد رسید.

یکی از ویژگی مهم اعتراضات کارگری در سال گذشته، رشد چشم گیر اعتراض سراسری کارگران شاغل و بازنشسته در یک رشته از واحدهای تولیدی و یا یک بخش خدماتی بود که یا بطور هم زمان در تهران تجمع کردند و یا اینکه بطور سراسری در تعدادی از شهرها دست به اعتراض زدند. در مجموع 58 مورد از این نوع اعتراضات سراسری و یا همزمان، برپا شد. افزون بر این در سال گذشته اعتراض همزمان در دو یا چند واحد تولیدی در یک شهر و یا در سطح یک استان رشد قابل توجهی داشت. در مجموع 9 مورد از این نوع اعتراضات از جمله در استان چهارمحال بختیاری، قزوین و رضوانشهر و توسط کارگران شرکت های پتروشیمی منطقه بندرامام برپا گردید. این ویژگی حاکی از رشد روحیه همبستگی و ایجاد نوعی از پیوند بین کارگران واحدهای تولیدی و خدماتی مختلف در یک شهر و یا استان، و یا در میان کارگران تولیدی و خدماتی هم رشته در عرصه سراسری است.

شیوه و اشکال اعتراضات

مانند سالهای گذشته اعتصاب و تجمع، شکل غالب اعتراض کارگران بود. بطور کلی و در یک تقسیم بندی عمومی، شیوه و اشکال اعتراض کارگران از این قرار بود: اعتصاب، تجمع و راهپیمایی: 88 درصد. رسانه ای کردن مشکل و نوشتن نامه به مقامات: 11 درصد (که نشان می دهد که کارگران به رغم تهدیدها اعتراض شان را رسانه ای می کنند) و تحریم غذا که کماکان 1 درصد اعتراض ها را شامل می شد.

تجمع در جاده یا درخیابان و مسدود کردن تردد و نیز تجمع در مقابل درب ورودی بنگاه تولیدی و جلوگیری از تردد وسایل نقلیه و بارگیری (که نشان دهنده خشم و در همان حال عزم راسخ کارگران برای رسیدن به مطالبات شان است) همچنان یکی از اشکال تجمع اعتراضی کارگران بود. این شکل از اعتراض توسط کارگران، رشد چشم گیری داشت و به 48 مورد رسید که نسبت به سال 95 افزایش 50 درصدی داشت.

در سال 1396 شرکت خانواده های کارگران در اعتراضات که در چند سال گذشته متداول شده است افزایش یافت و به 28 مورد رسید که درمقایسه با 19 مورد در سال 95 رشد 47 درصدی داشت.

راهپیمایی در شهر از 18 مورد به 15 مورد کاهش پیدا کرد که کاهش 18 درصدی را نشان می دهد.

در سال گذشته درگیری فیزیکی بطور پراکنده رخ داد و نسبت به سال های پیش کاهش قابل توجهی داشت.

خیزش دی ماه

اتحاد بین المللی در بیانیه هایی جداگانه به زبانهای فارسی و انگلیسی به تظاهرات و اعتراض سراسری در دی ماه سال 96 که خیزش دی ماه نام گرفت پرداخته است. در اینجا فقط یادآوری می کنیم که در طول یک هفته (از 7 تا 13 دی ماه)، مردم و عموماً کارگران، زحمتکشان، تهدستان، جوانان، زنان و سرکوب شدگان، بطور سراسری و پیوسته در حدود 100 شهر دست به راهپیمایی و تظاهرات زدند و با سر دادن شعارهای معیشتی و سیاسی، خشم و نارضایتی خود را نسبت به وضعیت موجود و کلیت نظام جمهوری اسلامی بیان کردند. این اعتراضات با یورش و سرکوب گسترده نیروهای انتظامی، نظامی و امنیتی روبرو شد. در نتیجه 14 نفر از تظاهرکنندگان بر اثر تیراندازی مستقیم نیروهای سرکوبگر جانشان را از دست دادند و 10 نفر از بازداشت شدگان در زندان جان باختند. بنا به گفته مقامات رژیم، حدود 5 هزار نفر از معترضان بازداشت شدند که براساس آخرین اطلاعات، حدود چهارصد نفر از دستگیر شدگان کماکان زندانی هستند. گفتنی است که حدود 100 نفر دانشجو که از قبل شناسایی شده بودند برای جلوگیری از گسترش و تعمیق اعتراضات و زهر چشم گرفتن از دیگران جزو دستگیر شدگان بودند.

همچنین در سال گذشته، کشاورزان در استان های مختلف نسبت به مشکلات خود بویژه بحران آب به اعتراضات گسترده و دامنه دار دست زدند و از جمله چند بار در مقابل مجلس تجمع اعتراضی برپا کردند. اعتراضات کشاورزان شرق اصفهان بر جسته ترین این اعتراضات بود که در 18 اسفند ماه با یورش نیروهای سرکوبگر و ضرب و شتم کشاورزان به خشونت کشیده شد.

دلایل اعتراضات کارگری

1- عدم پرداخت حقوق و مطالبات. کارگران در 657 واحد تولیدی و خدماتی با مشکل عدم پرداخت بموقع دستمزدها و حقوق روبرو بودند که نسبت به 606 مورد در سال 95، افزایش 8/7 درصد را نشان می دهد. از آن میان در 451 واحد کارگران به اشکال مختلف نسبت به عدم دریافت حقوق ها دست به اعتراض زدند که در مقایسه با 356 واحد در سال 95 نشانگر افزایش 6/26 است.

براساس مجموعه گزارشات و شواهد می توان گفت که عدم پرداخت و یا پرداختن بموقع حقوق به یک معضل فراگیر تبدیل شده است. چگونگی

سازمان دادن مبارزه در ایران و مجامع بین المللی در اعتراض به این معضل درچارچوب مبارزه برای افزایش دستمزد، باید مد نظرفعالین کارگری واقع شود. لازم به تاکید است کارگران شهرداری ها بطور وسیع با این مسئله دست به گریبان بودند.

دولت به عنوان کارفرمای بزرگ، نه تنها نقش مستقیم در عدم پرداخت به موقع حقوق و دستمزدها دارد، بلکه از جنبه دیگر نیز بزرگترین بدهکار به کارگران به حساب می آید و آن اینکه بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی به 130 میلیارد تومان می رسد. افزون بر این مجلس در بهمن ماه سال گذشته با تصویب بند "ز" تبصره ۷ لایحه بودجه ۹۷ کشور، به دست اندازی دولت به اموال کارگران و چپاول آن جنبه قانونی بخشید. در این مصوبه چنین آمده است:

" ز- سازمان تأمین اجتماعی مکلف است تمامی سهم درمان از مجموع مأخذ کسر حق بیمه موضوع مواد (28) و (29) قانون تأمین اجتماعی مصوب 3/4/1354 و سایر منابع مربوط را در حسابی نزد خزانه داری کل کشور با عنوان بیمه درمان تأمین اجتماعی متمرکز نماید. سازمان تأمین اجتماعی این منابع را طبق قانون تأمین اجتماعی هزینه کند."

2- اعتراض به قراردادهای موقت و همچنین اعتراض به نداشتن امنیت شغلی، عدم تبدیل وضعیت و تبعیض درپرداخت حقوق وعدم همسان سازی حقوق

کارگران در 154 واحد تولیدی وخدماتی در این رابطه دست به تجمع واعتراض زدند که درمقایسه با سال پیش ازآن که 102 مورد بود، افزایش 51 درصدی را نشان می دهد.

چند نمونه از این اعتراضات را فهرست وار بر می شمیریم:

اعتراض کارگران پتروشیمی های منطقه ویژه اقتصادی بندرامام، کارگران پست های فشار قوی برق، کارگران شرکت مخابرات کشور، کارگزاران مخابرات روستایی، کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی، ناظران جهاد کشاورزی، مربیان حق التدریس مراکز فنی حرفه ای کشور، معلمان حق التدریسی و مدارس غیرانتفاعی کشور، مربیان پیش دبستانی، آموزگاران نهضت سواد آموزی و... فهرست ادامه دارد.

نکته قابل توجه این اعتراضات این بود که در مواردی این اعتراضات به شکل تجمع همزمان در تهران و یا به صورت اعتراض همزمان و سراسری در شهرهای مختلف انجام گرفت. همچنین لازم به گفتن است که اعتراض نسبت به عدم تبدیل وضعیت وهمسان سازی حقوق ها به ویژه رشد

چشمگیری داشت.

3- اعتراض کارگران به اخراج از کار در واحدهای دایر و یا بیکارشدن بدنبال تعطیلی واحد ها

در سال گذشته در 57 واحد تولیدی و خدماتی دایر، تعداد زیادی از کارگران اخراج شدند. همچنین در طول سال، 129 بنگاه تولیدی و خدماتی، تعطیل و کارگران بیکار شدند. از این میان در 84 بنگاه تولیدی و خدماتی کارگران بیکار شده، دست به اعتراض زدند. در مجموع کارگران در 270 واحد تولیدی و خدماتی با مشکل اخراج و بیکارشدن دست و پنجه نرم کردند.

4- اعتراض به سطح پایین دستمزد و خواست افزایش دستمزدها

در سال 96 اعتراض به سطح ناچیز حقوق ها افزایش یافت؛ به گونه ای که در اکثر تجمعات اعتراضی، موضوع سطح پایین دستمزد ها مطرح شد و مورد اعتراض قرار گرفت. مطالبه افزایش دستمزدها در قالب اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و اعتراض به عدم همسان سازی حقوق ها رشد قابل توجهی داشت؛ بطوری که در 49 واحد تولیدی و خدماتی، کارگران برای اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و هم ساز سازی حقوق ها، مبارزه کردند.

5- اعتراض به خصوصی سازی ها

در سال گذشته نتایج زیان بار ویران گر خصوصی سازی ها بیش از پیش برای کارگران روشن شد؛ بطوریکه در اکثر تجمعات اعتراضی در ارتباط با عدم پرداخت مطالبات، اخراج از کار، تعطیلی و بیکارشدن و موارد دیگر، هم زمان برنامه های خصوصی سازی و نتایج آن نیز توسط کارگران مطرح می شد و مورد اعتراض قرار می گرفت. از جمله در واحدهای تولیدی مانند هپکو، آذرآب، گروه صنعتی ملی فولاد اهواز، مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، کمباین سازی تبریز و در بخش های خدمات همچون شرکت راه آهن و شرکت حمل و نقل خلیج فارس، کارگران مخالفت شدید خود را نسبت به واگذاری واحد های تولیدی و خدماتی به بخش خصوصی ابراز داشتند و یا خواهان دولتی شدن واحد های مذکور شدند. در کنار اینها در 24 مورد بطور مشخص کارگران نسبت به خصوصی سازی اعتراض کردند.

6 - اعتراض به تشکل های به اصطلاح کارگری و وابسته به دولت

بطور مشخص در 9 مورد کارگران نسبت به این تشکل ها و نقش منفی

آنها نسبت به خواسته ها و مطالبات خود اعتراض کردند.

7 - اعتراض به شرایط کار

با 15 مورد اعتراض مشخص نسبت به شرایط کاری روبرو بودیم.

8 - اعتراض در پیوند با مسئله مسکن

در 11 مرکز خدماتی و تولیدی نسبت به عدم تحویل مسکن اعتراض شد.

9 - اعتراض به وضعیت ایمنی محل کار و نداشتن امنیت جانی

اعتراضات نسبت به وضعیت ایمنی محل کار و نداشتن امنیت جانی افزایش یافت. در سال گذشته 8 مورد اعتراضی در این باره را شاهد بودیم.

10 - اعتراضات دیگر

همچنین 28 مورد دیگر اعتراضات کارگری در سال گذشته به وقوع پیوست که از جمله آنها می توان به موارد زیر اشاره کرد:

اعتراض به اخلاف در روند بازنشستگی، اعتراض به عدم شمول مشاغل سخت و زیان آور، اعتراض به ایجاد فضای امنیتی و ارباب و تهدید در محل کار.

دیگر مبارزات و اقدامات کارگری

1- دولت لایحه اصلاح قانون کار احمدی نژاد- روحانی را از مجلس پس گرفت.

در سالی که گذشت بدنال مبارزات و اعتراضات کارگران سرانجام دولت روحانی مجبور به پس گرفتن لایحه اصلاح قانون کار احمدی نژاد- روحانی از مجلس شد.

2 - اعتراض به طرح ها «کارورزی»، «مهارت آموزی» و...

در سال 1396 شاهد اعتراضات گسترده فعالین کارگری، معلمان، دانشجویان و عده ای از اقتصاد دانان، جامعه شناسان متری و کارشناسان حقوق کارگری نسبت به این طرح بودیم. این اعتراض ها اشکال مختلفی داشت مانند انتشار طومار، صدور اطلاعیه و بیانیه، گفتگو با رسانه ها، برگزاری نشست ها و فعالیت های گوناگون در شبکه اجتماعی. هرچند که این اعتراضات از نظر کمی زیاد بود و تلاش

هایی نیز برای هماهنگی صورت گرفت اما در مجموع بصورت پراکنده پیش رفتند و هماهنگ نشدند. بررسی تجارب مثبت و منفی این اقدام اعتراضی، برای سازماندهی کارزارهای اعتراضی مشابه و نقش فعالین کارگری و اجتماعی در آنها از اهمیت بسیاری برخوردار است.

3 تعیین حداقل دستمزد در ماه های پایانی سال

تعیین حداقل دستمزد در سال گذشته با جوسازی بیشتری از سوی دولت، وزارت کار و تشکل های کارگری دست ساز و وابسته همراه بود. به هر رو نسبت به سالهای گذشته سطح اعتراض ها به حداقل رسمی دستمزد تعیین شده، کاهش یافت و به صدور اطلاعیه های مشترک جداگانه نهادهای مستقل کارگری و گفتگوهای فعالین کارگری محدود ماند.

4- برگزاری مراسم اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران

- در تهران جمعی از فعالین کارگری به رغم تهدید و ارباب نیروی های امنیتی و انتظامی توانستند تجمعی در مقابل مجلس برگزار کنند. در این تجمع، یک نفر از فعالین کارگری بازداشت شد.

- همچنین اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در فضای پلیسی و امنیتی موفق شدند مراسم این روز را در پایانه میدان آزادی برگزار کنند. در این مراسم، شکلات و خودکارهایی با شاد باش اول ماه در بین جمعیت پخش شد.

- در تعدادی از شهرهای استان کردستان نیز مراسم هایی به مناسبت روز جهانی کارگر برگزار شد.

- انتشار اطلاعیه ها و بیانیه های مشترک جداگانه از دیگر فعالیت های نهادهای مستقل کارگری به همین مناسبت بود.

5 - برگزاری تجمع بمناسبت 8 مارس، روز جهانی زن

در 8 مارس و به دنبال فراخوانی که از مدت ها پیش انتشار یافته بود، جمعی از زنان و مردان مدافع حقوق زنان، تلاش کردند که در مقابل وزارت کار مراسم این روز را برگزار کنند. شرکت کنندگان اما با یورش وحشیانه نیروهای امنیتی و انتظامی روبرو شدند. دهها نفر بازداشت و 25 نفر شامل مرد و زن زندانی شدند. از ویژگی های فراخوان سال 96 این بود که برای نخستین بار در سالهای گذشته، خواسته های حقوقی و اجتماعی زنان همراه با مطالبات و حقوق زنان

در عرصه کار و اشتغال طرح و بر آنها تاکید شده بود. برگزیدن وزارت کار به عنوان محل تظاهرات، به خوبی بیانگر روی کرد فراخوان دهندگان این مراسم بود.

همبستگی کارگری

در سال گذشته اقدامات عملی کارگران به نشانه اعلام همبستگی افزایش یافت.

بطور کلی می توان این اقدامات را به دو دسته تقسیم کرد:

دسته اول. حمایت از همکاران معترض بازداشتی و اخراجی:

در 11 مورد، کارگران برای آزادی همکاران خود که به دلیل اعتراض شان، بازداشت شده بودند و در 8 مورد در اعتراض به اخراج همکاران معترض و به نشانه اعلام همبستگی با آنان، تجمع اعتراضی بر پا کردند. همچنین در 5 مورد برای بازگشت به کار همکاران اخراج شده، به اقدام عملی از جمله به تجمع دست زدند.

دسته دوم. همبستگی بین بخش های مختلف کارگران:

- در 2 مورد کارگران قراردادی از همکاران پیمانی خود حمایت کردند. در 3 مورد کارگران از همکاران اعتصابی خود در بنگاه های دیگر حمایت کردند و همچنین در سه مورد دیگر به نشانه اعتراض نسبت جان باختن همکاران خود و برای احترام به آنان تجمع کردند.

اعتراضات معلمان

در طول سال 96 اعتراضات معلمان رو به افزایش نهاد و همچنین شورای هماهنگی کانون های صنفی معلمان فعال تر شد. مهمترین این اعتراضات عبارت بودند از:

- برگزاری تجمع های سراسری و مشترک فرهنگیان بازنشسته و شاغل در 13 مهر بمناسبت روز معلم، در تهران و مراکز استان ها،

- تجمع 15 اردیبهشت معلمان درپارک لاله تهران بمناسبت روز معلم و اعلام همبستگی با اسماعیل عبدی،

- معلمان 10 بار با خواست پرداخت مطالبات، اعتصاب و تجمع کردند و نیز 12 بار در اعتراض به سطح نازل حقوق ها، نداشتن بیمه، بیکارشدن و مشکل مسکن، 12 بار تجمع کردند.

- همچنین معلمان حق التدریسی، مربیان پیش دبستانی، آموزگاران نهضت سوادآوزی، معلمان حق التدریسی در مراکز فنی و حرفه ای و معلمان مدارس عشایری، بارها در اعتراض به بلا تکلیفی استخدامی خود در مقابل اداره آموزش پرورش، فرمانداری ها و استانداری ها تجمع کردند و یا نمایندگان آنها از سراسر کشور راهی تهران شدند و در روز معین و گاه در چند روز پیاپی در مقابل مجلس و وزارت آموزش و پرورش در تهران به تجمع اعتراضی دست زدند. بطور کلی این گروه از آموزگاران در سال گذشته 13 بار بطور سراسری و همزمان تجمع اعتراضی سازمان دادند و نیز 21 بار تجمع اعتراضی در شهرستان ها و مراکز استان مقابل اداره آموزش و پرورش، فرمانداری ها و استانداری ها برپا داشتند.

اعتراض پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها

مبارزه و اعتراض پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها و دیگر مراکز درمانی که در سال 95 رو به افول نهاده بود در سال گذشته با دور جدید اعتراضات و اعتصاب ها از سر گرفته شد. در همان حال نقش مخرب و سازش کارانه سازمان نظام پرستاری و سران این سازمان بیش از پیش آشکار شد و انتظار می رود که این سازمان توسط پرستاران بطور جدی به چالش کشیده شود.

مواردی از اعتراض پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها:

- اعتراض سراسری پرستاران و دانشجویان پرستاری سراسر کشور در 15 مرداد ماه نسبت به طرح تربیت پرستار بیمارستانی؛ در این روز جمعی از پرستاران و دانشجویان پرستاری در مقابل وزارت بهداشت در تهران و در مراکز استان ها و شهرستان ها در سراسر کشور تجمع کردند.

- تجمع اعتراضی دانشجویان بهیاری و پرستاری نسبت به بلا تکلیفی شغلی در سراسر کشور در 15 مهر ماه.

- تجمعات جداگانه پرستاران و دانشجویان پرستاری در استان های مختلف در اواخر تابستان برای توقف طرح تربیت پرستار بیمارستانی،

- کمپین پرستاران در فضای مجازی در اعتراض به عدم اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری،

- تجمعات اعتراضی و دامنه دار تیرماه توسط دستیاران جراحی کشور در اعتراض به احضار همکاران معترض شان به کمیته انضباطی،

-اعتراضات بهیاران دارای سابقه کار یک سال در استان های مختلف نسبت به بلاتکلیفی استخدامی،

- برپا کردن 20 تجمع توسط پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات،

- برپایی 6 اعتصاب و تجمع توسط پرستاران و کارکنان بیمارستان ها در اعتراض به اخراج از کار، نداشتن امنیت شغلی، بلاتکلیفی استخدامی، تحمیل قرار داد و کاهش حقوق ها،

-اعتصاب همزمان پزشکان طرحی در بیش از 100 مرکز در اعتراض به عدم پرداخت یکساله مطالباتشان.

اعتراضات بازنشستگان:

روند روبه گسترش اعتراضات بازنشستگان که از سال 95 شدت گرفته بود در سال گذشته ادامه پیدا کرد و بیش از پیش شکل سراسری بخود گرفت.

در سال گذشته کارگران بازنشسته صنعت فولاد، کارگران بازنشسته کارخانجات و بازنشستگان فرهنگی و لشکری دست به تجمعات گسترده ای برای همسان سازی حقوق و افزایش مستمری ها و پرداخت بموقع مطالبات زدند. در همین رابطه تجمع اعتراضی سراسری بازنشستگان صنعت فولاد و بازنشستگان فرهنگی و کشوری که 19 روز تداوم داشت، بسیار برجسته بود.

بطور کلی بیش از 50 تجمع اعتراضی جداگانه توسط بازنشستگان برای دست یابی به مطالباتشان برپا شد که در مواردی چند روزمتوالی به درازا کشید و یا در موارد دیگر مانند مورد کارگران بازنشسته فولاد و ذوب آهن، مجتمع نیشکر هفت تپه و کیان تایر تجمع ها چندین بار تکرار شدند. در یکی از این تجمع ها کارگران بازنشسته کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، که بسیار خشمگین بودند جاده را بستند و از تردد وسایل نقلیه جلوگیری کردند.

در دو مورد از تجمع ها یعنی در تجمع کارگران بازنشسته کارخانه قند یاسوج و کارخانه کیان تایر، خانواده کارگران نیز در تجمع شرکت کردند.

اعتراضات جویندگان کار و فارغ التحصیلان بیکار:

در سال گذشته اعتراضات جویندگان کار و فارغ التحصیلان، رشد چشم گیری داشت؛ آنان در 32 جای کشور دست به تجمع زدند. مواردی را بر می شمیریم:

- تجمع متقاضیان کار روستاهای آق در[] در مجاورت معدن طلای آق دره تکاب که 40 روز ادامه یافت؛ این تجمع در خرداد ماه مورد یورش نیروهای انتظامی قرار گرفت که در نتیجه چند نفر از تجمع کنندگان زخمی و عده ای بازداشت شدند.

- تجمع مشترک جوانان متقاضی کارو کارگران اخراجی پالایشگاه بید بلند 2 بهبهان. این تجمع 5 روز ادامه یافت و با بستن مسیر تردد به شرکت همراه بود.

- تجمع کارگران بیکار شده معدن سرب و روی انگوران به همراه خانواده؛ متقاضیان کار در این منطقه دوبار تجمع کردند و مسیر تردد کامیون ها را بستند و یا از بارگیری آنها جلوگیری کردند.

- تجمع اعتراضی دامنه دار اهالی روستاهای اطراف اهواز مقابل مجتمع کشت و صنعت نیشکر دهخدا

- تجمع اعتراضی چندین باره جوانان متقاضی کار شهرستان مهر؛ آنان کمیته ای بنام کمیته اشتغال جوانان شهر مهر ایجاد کردند،

- تجمع سه روزه و شبانه روزی جوانان متقاضی کار کنگان مقابل فاز 19 عسلویه،

- تجمع 2 روزه جوانان جویای کار شهرستان کارون مقابل مجتمع نیشکر سلمان فارسی،

-تجمع چند باره متقاضیان کار روستاهای اطراف دزفول مقابل کشت و صنعت کارون شوشتر،

-تجمع 2 روزه جوانان جویای کار آبادان برای اشتغال در مقابل فرمانداری.

اعتراضات رانندگان:

در سال 96 شاهد گسترش قابل ملاحظه اعتراضات رانندگان بودیم. رانندگان در 82 جای کشور دست به اعتصاب و تجمعات اعتراضی زدند که تعدادی از این اعتراضات تا چند روز به درازا کشید و در مواردی

دامنه دار بود و چندین بار انجام شد. این اعتراضات و تجمع ها در دو مورد بطور سراسری انجام شد و در پنج مورد با بستن جاده و خیابان همراه بود.

مواردی از این اعتراضات و تجمع ها را اشاره وار برمی شمیریم:

اعتراض رانندگان اتوبوسرانی درون شهری نسبت به عدم پرداخت مطالبات، مشکل بیمه، شرایط کاری، اعتراض رانندگان بین شهری نسبت به وضعیت معیشتی، اعتراض رانندگان تاکسی ها در رابطه با فعالیت تاکسی های اینترنتی و همچنین در رابطه با مشکل بیمه، افزایش کمیسیون ها، وضعیت معیشتی اعتراض رانندگان تاکسی های اینترنتی به سطح پایین دریافتی، شرایط نامناسب کاری، اعتراض دامنه دار رانندگان نفت کش ها در استان های اصفهان، بوشهر، کرمانشاه، کرمان و هرمزگان به طرح برندسازی. اعتراض رانندگان کامیون ها نسبت به کاهش سهمیه سوخت و بی توجهی نسبت به شرایط کارشان. اعتراضات رانندگان سرویس رفت و آمد کارگران نسبت به عدم پرداخت مطالبات، اعتراض رانندگان سرویس دانش آموزان مدارس نسبت به کاهش نرخ سرویس، عدم پرداخت مطالبات و دیگر خواست ها.

اعتراضات دستفروشان:

حمله ماموران شهرداری به دستفروشان درسال گذشته کماکان ادامه یافت که منجر به مصدومیت تعدادی از این زحمتکشان شد و در یک مورد در محله ای در شهر قم موجب مرگ یک میوه فروش و انتی شد که تجمعات اعتراض اهالی محله را به دنبال داشت.

در چند شهر دیگر نیز مردم نسبت به یورش مزدوران شهرداری به دست فروشان اعتراض کردند و دست فرشان را مورد حمایت قرار دادند.

همچنین در طول سال، دست فروشان در 6 شهر راهپیمایی کردند و یا در مقابل نهاد ها و ارگان های دولتی تجمع اعتراضی بر پا کردند.

خودکشی در میان کارگران

سالی که گذشت 15 مورد اقدام به خودکشی از سوی کارگران گزارش شد که در نتیجه 6 نفر از کارگران جان شان را از دست دادند. علت اکثریت موارد اقدام به خودکشی کارگران، عدم پرداخت مطالبات آنان توسط کارفرمایان گزارش شده و در مواردی نیز اخراج یا احتمال اخراج از کار و یا شرایط نامناسب کاری، علت اقدام به خودکشی

گزارش شده است.

حوادث کار:

در سال 96 طبق گفته معاون طب کار و کمیسیون های پزشکی اداره کل درمان مستقیم تامین اجتماعی بیش از ۳۰ هزار کارگر دچار حادثه شدند. در این سال، 567 کارگر از جمله 6 کودک جان باختند. لازم به تاکید است که آمار دقیقی از میزان حوادث و بیماریهای ناشی از کار در دست نیست، اما بنا بر آنچه که گزارش شده می توان گفت این حوادث همچنان رو به افزایش است. برخی منابع از مرگ روزانه 5 کارگر ساختمانی بر اثر حوادث کاری در طول سال گذشته خبر داده اند.

همچنین درباره قربانیان بیماری های شغلی و تعداد کارگران جان باخته بر اثر این بیماری ها نیز آمار دقیقی وجود ندارد. با اینحال برخی منابع اعلام کرده اند که تعداد کارگرانی که قربانی بیماری های ناشی از کار شدند، 6 برابر تعداد کارگران کشته شده در حوادث کار است.

در سال 1396 همچنین 30 مورد تصادف سرویس رفت و آمد کارگران گزارش شد که در نتیجه آن 19 کارگر کشته و 205 مجروح شدند. و این در حالی است از تعداد مجروحین چند تصادف دیگر، اطلاعی در دست نیست.

کشتار کولبران در سال گذشته همچنان ادامه یافت؛ گزارش هایی که به دست ما رسیده حاکی است که در نتیجه 20 مورد تیراندازی مستقیم توسط نیروهای نظامی و ماموران جمهوری اسلامی، 26 نفر کولبران کشته شدند. لازم به یاد آوری است که هر ساله تعداد زیادی از کولبران به دلیل مخاطرات ناشی از کولبری از جمله پرتاب شدن از بلندی، جان خود را از دست می دهند.

کشتار کولبران اعتراضاتی به دنبال داشت. برای نمونه مردم شهرستان بانه در روز های سیزدهم و چهاردهم شهریور در اعتراض به کشتار کولبران، بطور گسترده دست به تجمع زدند.

همچنین گزارشاتی در باره اعتراضات پراکنده کولبران در رابطه با بیکاری و وضعیت معیشت خود رسانه ای شد.

واکنش سرکوب گرانه حکومت اسلامی و کارفرمایان نسبت اعتراضات کارگری

در سال گذشته نیز تقریباً در همه موارد، حکومت و کارفرمایان به

جای رسیدگی به خواست و مطالبات کارگران به سرکوب کارگران معترض دست زدند. اشکال، شیوه ها و موارد این سرکوب گری ها در زیر به اختصار می آوریم:

1- اخراج کارگران معترض:

در 30 بنگاه تولیدی و خدماتی تعدادی از کارگران معترض از کار اخراج شدند. در 25 بنگاه 402 کارگر اخراج شدند که عده ای از آنها پس از اعتراض همکاران شان به کار بازگشتند. از تعداد کارگران اخراجی در 5 بنگاه دیگر اطلاعی در دست نیست.

تعداد واحدهای تولیدی که دست به اخراج زدند در مقایسه با 26 واحد در سال ماقبل، از رشد 15 درصدی برخوردار شد ولی تعداد کارگران اخراجی در مقایسه با 776 نفر در سال 1395 کاهش 48 درصدی رانشان می دهد.

لازم به گفتن است که طبق گزارش ها در طول سال گذشته در صدها بنگاه تولیدی و خدماتی، کارگران تهدید شدند که در صورت دست زدن به اقدام اعتراضی از کار اخراج خواهند شد. بر شمردن موارد این تهدید ها نوشته را به درازا خواهد کشاند فقط به این نکته بسنده می کنیم که این گونه تهدیدها نسبت به سال 95 افزایش چشم گیری داشت.

2- بازداشت کارگران معترض:

در چهار واحد تولیدی 58 کارگر معترض بازداشت شدند که دو مورد آن با حمله شبانه نیروهای امنیتی و انتظامی به منازل کارگران صورت گرفت.

3- احضار کارگران معترض به نهادهای قضایی، اطلاعاتی، امنیتی و انتظامی:

در هفت واحد تولیدی کارگران معترض، به نهادهای یاد شده احضار شدند. از تعداد احضار شدگان در سه واحد اطلاعی در دست نیست اما در چهار واحد دیگر حدود 120 کارگر به این نهاد ها احضار شدند.

4- یورش نیروهای انتظامی و امنیتی به تجمعات:

- در شش مورد از این یورش ها به تجمعات کارگری، تعدادی از کارگران زخمی و مجروح شدند. یورش به تجمع اعتراضی کارگران هپکو و آذرباب در اراک دو نمونه از این یورش ها بود که بازتاب رسانه

ای نسبتاً گسترده ای یافت.

- در دو مورد، تجمع جویندگان کار مورد حمله قرار گرفت که منجر به زخمی شدن چند نفر از تجمع کنندگان شد.

- حمله نیروهای انتظامی به تجمع اعتراضی اهالی روستای شهرستانک جغتای موجب کشته شدن یک نفر و زخمی شدن 7 نفر شد.

- یورش به تجمع کشاورزان شرق اصفهان در 18 اسفند منجر به مجروح شدن چندین نفر از تجمع کنندگان شد

5- حمله عوامل کارفرما به کارگران معترض:

هفت مورد از این نوع اقدامات سرکوب گریانه توسط عوامل کارفرماها به کارگران معترض گزارش شده است که 2 مورد از آنها درمجمع کشت وصنعت نیشکر هفت تپه بوقوع پیوست.

6- تنبیه کارگران معترض:

شش مورد از تنبیه کارگران توسط کارفرماها گزارش شده است. این تنبیه ها اشکال مختلف داشت و تنبیه شغلی و اعمال فشار های روانی را شامل می شد.

7- سرکوب فعالین و تشکل های مستقل کارگری و معلمان:

سرکوب و تهدید اعضای تشکل ها، نهادهای مستقل و فعالین کارگری ومعلمان و اعمال فشار بر خانواده آنها و بر کارگران زندانی همچنان تداوم یافت. در طول سال، 15 نفر از فعالین کارگری و معلمان زندانی شدند و برای دو فعال دیگر کارگری نیز حکم جلب صادر شد که تا کنون اجرایی نشده است. افزون براین، بیش از 30 نفر از فعالین کارگری به دلایل واہی و کلیشه ای همچون اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام به دستگاه های قضایی،اطلاعات وامنیتی احضارشدند. با اینوجود کارزارهای اعتراضی نسبت به اذیت و آزار و بازداشت فعالین کارگری در سطح کشوری و بین المللی عامل مهمی برای آزادی قطعی یا موقت برخی از کارگران زندانی بوده است که از جمله می توان به کارزار جهانی برای آزادی رضا شهابی اشاره کرد. حمایت از کارگران بازداشتی و اخراجی که با توجه به گسترش مبارزات کارگران ابعاد گسترده تری نیز خواهد گرفت کماکان یکی از الویتهای مهم جنبش مستقل کارگری محسوب می شود.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

ژوئن ۲۰۱۸

[;info@workers-iran.org](mailto:info@workers-iran.org)

[;www.workers-iran.org](http://www.workers-iran.org)

www.etehadbinalmelali.com

فراخوان سندیکاهاى فرانسوى به تظاهرات در حمایت از فعالين کارگری در ایران

تظاهرات ايستاده در روز ۲۹ مه ۲۰۱۸ در برابر دفتر سازمان جهانی
کار

ميدان ملل- ژنو

در دفاع از حقوق کارگران

و آزادی‌های سندیکایی در ایران

در ایران کارگران از ابتدایی ترین حقوق محرومند، از آن جمله:

- حق اعتصاب؛
- حق تظاهرات؛
- حق ایجاد تشکلات سندیکایی

هزاران کارگر به اتهام عدم رعایت موارد ممنوعه توسط رژیم دستگیر شده، بسیاری به زندان افکنده شده و در مواردی به مرگ محکوم شده اند.

ما سندیکاهای فرانسوی : س.ژ.ت (CGT)، س.اف.د.ت (CFDT)، اف.اس.او (FSU)، اونسا (UNSA) و سولیدر (Solidaires)، کلیه تشکلات کارگری شرکت کننده در اجلاس سال ۲۰۱۸ سازمان بین المللی کار در ژنو را فرا میخوانیم که برای:

- آزادی سندیکالیست های زندانی در ایران؛
- ایجاد سندیکاهای مستقل در ایران؛
- حضور نمایندگان تشکلات دموکراتیک و مستقل از رژیم کارگران در هیأت نمایندگی ایران در کنفرانس بین المللی سازمان جهانی کار.

به تظاهرات ایستاده در میدان ملل بپیوندند

میدان ملل

از ساعت ۱۲ الی ۱۵

۲۹ مه ۲۰۱۸ - ژنو

برای نمایندگان سندیکاهای شرکت کننده در اجلاس، این گردهمایی فرصتی است که همبستگی خود را با کارگران و سندیکالیست ها در ایران اعلام دارند.

ترجمه و تکثیر از :

“همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه ”

“اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - پاریس”

فراخوان به تظاهرات اول ماه مه ۲۰۱۸ در پاریس

کمیته برگزاری اول ماه مه ۲۰۱۸ پاریس

زنده باد اول ماه مه!

امسال در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می رویم که بخش
کثیری از کارگران ایران هنوز دستمزد های سال گذشته خود را دریافت
نکرده اند!

امسال در شرایطی به ۱۱م اردیبهشت ماه نزدیک می شویم که در اثر
بسته شدن کارخانه ها و کارگاه ها، هر روز خیل عظیمی از کارگران
به لشکر عظیم بیکاران می پیوندند!

امسال در شرایطی اول ماه مه را گرامی می داریم که دستمزد حداقل
در ایران با محاسبات مشترک خود کارفرمایان و کارگران حکومتی، نصف
سبد معیشت و یک چهارم خط فقر است!

امسال در شرایطی به خیابان می آییم که کماکان حاکمیت اسلامی هیچ
یک از حقوق اولیه کارگران و دیگر شهروندان؛ بویژه حق تشکیل تشکل

های مستقل و پایدار طبقات گوناگون؛ را نمی پذیرد!

در هرج و مرج سیاسی و شرایط وخیم اقتصادی و اجتماعی امروز ایران
کمی حکومت دینی همچنان به سرکوب ملیتها و اعمال فشار بر زنان و
دهقانان و دگراندیشان می پردازد و به اعمال انواع تبعیض بین
شهروندان ادامه می دهد، از شما دعوت می کنیم تا با حضور گسترده
خود، صدای حق طلبانه و رهایی بخش کارگران ایران را هر چه رساتر
به گوش مردم فرانسه برسانیم!

اعلامیه به زبان فرانسه

زمان گردهمایی: ساعت ۱۴

محل گردهمایی: شماره ۱۱ بولوار د'لا باستیل

Metro: Quai de la Rapée, Ligne 5

زنده باد اتحاد بین المللی کارگران

سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

کمیته برگزاری اول ماه مه 2018 پاریس